

Vilcēnu ciltis



Atskan skaņi taures pūtieni, un viņi ir prom – uz mežu! “Tur mums jāšķērso dažādas takas, grāvji un dubļi. Pirmajā dienā visi bijām pilnīgi dubļaini un netīri! Katru dienu ejam vienu un to pašu ceļu, tāpēc nu jau esam to iepazīnuši un zinām, kur spert soli,” saka ievirzes “Vilku mācība” dalībnieks Jēkabs Krūmiņš.

Tradicionālajā “Vilku mācībā” Kokneses 3x3 ir ap 30 dalībnieku. Mežā top ne vien ieroči, bet arī Lāču, Baismīgo mednieku un Neglīto laumiņu nometne. “Mēs izgatavojam lokus, zobenus, šķēpus un bultas. Vēl jāpabeidz veidot apmetnes, kur mežā pārtverties no dabas stihijām. Izmantojam kokus, jumtiem – skujainus zarus. Vienīgais minuss, ka Lāču ciltij jādzīvot starp skudru pūžņiem,” stāsta Jēkabs. Kad viss būs gatavs, atliks cilšu apmetnēs iekurt uguns-kuru, nobeigumā plānotas īpašas izveicības spēles.

Ievirzes vadītājs Juris Tomašūns pirmo reizi vilcēnu māca kopā ar Kārli Taukaču, kurš strādā Latvijas valsts mežos, tāpēc labi izprot mežu. Juris stāsta: “Atšķirīgi no citiem gadiem ir tas, ka šoreiz uz mežu braucam ar busiņu, jo citos saietos esam



spējuši aizstaigāt ar kājām. Līdz šim viss ir bijis jauki, vakar dalībnieki uzrādīja tiešām augstas spējas, jo ļoti daudz ko varēja izdarīt patstāvīgi. Strādājot ar dažādiem instrumentiem – nažiem un zāģīšiem, īsti nav laika lielām runām. Kad vilcēni tiek mežā, viņiem gribas iztraktoties, bet mēs ierobežojam un pieskatām, lai visi dodas pareizajā virzienā. Katrs vilcēns ir citāds – kāds vairāk uzmanības prasa, kamēr citam atliek iedot uzdevumu un viņš klusībā to izpilda. Mežā strīdēties nesanāk, jo tiem, kuriem uznākuši kādi niķīši, jāpaliek skolā – uz mežu netiek, jo ciltis viņi pašā savā starpā organizējas.”

Valters

Mana pārtapšana

Kas darbojas, to nevajag salauzt



Kārlis Rokpelnis, Politikas ievirzes vadītājs:

Pasaule mainās ātri. Lai turētos līdzī pārmainām, mums visiem ir nepārtraukti un mērķtiecīgi jāmacās un jāpārtop. Politika ir grupas pārtapšanas kompromisu māksla. Kopīgi jāspēj nolemt, kas ir labi, kas varbūt – nē, un tāpēc ir jāpārveido, lai skrietu līdzī vai pa priekšu pārmainām. Arī to, kas darbojas, dažreiz jāpielabo, “jāpieķīlē”, jāuzlabo.

Politikas ievirzes dalībnieki šonedēļ mācās viens no otra. Diskusiju dalībnieki vecumā no padsmī līdz daudzdesmit pārrunā sev un citiem svarīgus jautājumus: sabiedriskā līdzdalība, integrācija, drošība un ģeopolitika. Talkā ņemam arī mākslīgo intelektu, lai bagātinātu sarunas. Mācīties var lasot, redzot, klausoties un stāstot. Ievirzē sistemātiski pārrunājam sabiedrisko zinātņu pētniecības metodes, lai paši sevi pieturētu pie augstiem analīzes un sarunas standartiem. Uz jautājumu vai pārtapšana vienmēr ir kas labs un kā skaidrot kažoka mešanu uz otru pusi, viennozīmīgas atbildes nav. Piemēram, mums valstī ir integrācijas politika un video ar Maksimu Galkinu, kurš dzied latviešu valodā. Vai tā ir pārtapšana? Varbūt tikai pielāgošanās vai izrādīšanās? Katrā ziņā: pastāvēs, kas pārmainās, bet kas darbojas, to nevajag salauzt!

Eva

3x3 sentiments

3x3 Latvijā notiek kopš 1990. gada. Kādi saieti (nometnes) bija agrāk?
Kas mainījies? Par ko bijušajiem nometņu vadītājiem ir sentiments?
Uzrunājām vairākus senāko nometņu vadītājus, kas ir arī šajā saietā.



Krūmiņu saime šajā saietā: Inese un Jānis, Ingus un Egija ar bērniem Paulīni Ūru, Gustavu Uko un Indriķi Ilo, Baiba, Mētra un Mārtiņš, Kārlis un Eva ar bērniem Gerdu un Jēkabu, dēla Jāņa bērni Anna Lisa un Jānis un Eduards un Ieva (bildē nav mazā Rūta, kas tobrīd gulēja).

Inese un Jānis Krūmiņi vadījuši 3x3 Salā 1993, Salacgrīvā 1995, Gaujienā 1997, Raunā 2000, Ērgļos 2004, Madonā 2005, Mālpilī 2010, Rucavā 2014.

Inese Krūmiņa: "Mans sentiments ir mazie saieti. Ar 200 cilvēkiem nedēļas beigās bija sajūta, ka pazīsti visus, ne tikai tos, ar ko kopā esi ievirzēs vai guli vienā istabīnā. Ir saimes sajūta. Un bija tik forši runāt bez mikrofona!"

Taču arī tagad lielajos saietos cilvēki labi jūtas, ir kuplāki danči un nīkšana. Labi saprotu, kāpēc tas mainījies. Cilvēki piesakās, un mēs mēģinām darīt iespējamo, lai vairāk arī tiktu.

Man patīk, ka 3x3 vadībā notikusi paaudžu maiņa un saietus rīko jaunā paaudze, kas ir dziļi iekšā 3x3 jau kopš bērnības. Viņi spēj saglabāt 3x3 garu, bet formu un izpildījumu tam dod mūsdienīgu. Tas ir labākais veids, kā kādai lietai kļūt par tradīciju."



Inese un Ainārs Grīnvaldi vadījuši 3x3 Smiltēnē 2014, Vecpiebalgā 2019.

Inese Grīnvalde: "Sentiments par to, ka bērni izauguši. Kad pirmoreiz bijām 3x3, mūsu jaunākajai meitiņai Martai bija 6 mēneši, nu viņa jau pilngadīga. Skatos, kā uz mūsu "Laimas bļodu" ar saviem bērniem nāk tie, ko iepazinām kā mazus bērnus, un saprotu – laiks iet. Mainījušies esam paši ne tikai gadu, bet arī pienākumu ziņā. Daļībnieku saldā sajūta, ka tikai baudi, ir pazudusi. Esam 3x3 padomē, vadīsim saietu nākamgad – tās ir citas rūpes un cits stress.

3x3 kļuvis tehnoloģiski mūsdienīgāks. Ir ērti, ka daļībniekus kopīgā Whatsapp grupā var par visu informēt, no otras puses – kādreiz 3x3 bija laimīga nedēļa bez telefona."

Rokpeļņu saime: Daiga un Kārlis, Alberts un Liene ar bērniem Albertu jun., Ernestu un Voldemaru, Kārlis jun., Ance ar meitām Isabellu un Hannu, kā arī Kārļa brāļa dēls Harijs ar sievu Ingu un dēliem Henriku un Kārli Jāni.



Daiga un Kārlis Rokpeļņi vadījuši 3x3 Naukšēnos 2008.

Daiga Rokpeļne: “3x3 ir Rokpeļņu ģimenes visu paaudžu dzīves nozīmīga daļa ilgu gadus. Esam domājuši, darījuši, draudzējušies un nemitīgi pārtapuši. Ir tik interesanti piedzīvot latvisko daudzveidību! Pārsteidzoša ir šajā kustībā iesaistīto cilvēku dzīvesziņa, spēks un dzīvesprieks, darot lietas, kas iedrošina katru individuāli, stiprina ģimenes un veicina pasaules latviešu kopību. Pasaule mainās, arī 3x3 mainās. Ar patiesu cieņu, pateicību un mazu smeldzi atskatos uz aizgājušo laiku. Ar dvēseles papildījumu izdzīvoju tagadni un ar sirdsmieru skatos nākotnē, redzot, kā daudzu ģimeņu kustībā izaugušajiem bērniem un nu jau arī mazbērniem rūp, cik ieinteresēti, atbildīgi un atraktīvi tiek darītas lietas. Jēga un turpinājums ir!”



Dina un Reinis Cepļi vadījuši 3x3 Kocēnos 2012, Salacgrīvā 2017, Preiļos 2023.

Dina Ceple: “Man nav sentimenta, nejūtu, ka 3x3 būtu zaudējis kaut ko palaižot, bet pieņemot ko citu. Protams, saieti ir citādi, pirmkārt, ar dalībnieku skaitu. Agrāk jau 200 dalībnieki bija daudz, tagad ir 400-500 un daudz vairāk kopības sajūtas, daudz vairāk līdzīgi domājošo cilvēku apkārt. Agrāk bija skaidrāk noteikts, kas ir un kas nav latvisks. Šodien tvērumš ir daudz plašāks un pieņemošāks. Mūsu vēsture un kultūra ir mūsu lielie ārējie balsti, bet iekšēji tas ir vairāk radošs process. Ja tautasdziesmas runā par saimnieku, mums ir ievirzes līderiem, uzņēmējiem, vadītājiem. Ja tautisko kreklu šūt mācos pie cilvēka, kurš pēc profesijas ir būvinženieris, ja krekla šūšanā satiekas Latvijas armijas vīri no Norvēģijas un Latvijas – tad ar mūsu latvisko “iekšīņu” viss ir kārtībā. Redzu, ka tagad saietos ir daudz vairāk jaunu cilvēku, jaunu ģimeņu ar bērniem, un tas priecē, jo 3x3 nenoveco.”

Cepļu saime:
Dina un Reinis
ar bērniem
Jāni un Madi,
mazdēlu
Gabrielu,
znotu
Kristianu un
viņa mammu
Guntu.



Andris Tomašūns vadījis 3x3 Zaļeniekos 2008.

Andris Tomašūns: “Man nav sentimenta, tikai prieks. Redzu daudzus jauniešus, ko atceros vēl zem galda rāpojot, kas tagad vada ievirzes un nometnes. Varu gulēt mierīgs.

Domāju, ka tagad nometnes organizēt ir vieglāk nekā agrāk. Nav vairs tik daudz jāstāsta, kas tas 3x3 ir, nav jāskaidro, ka tā nav ārzemju latviešu un izredzēto nometne. Cilvēki kļuvuši atvērtāki, vairāk laiž sev klāt, atver savu māju durvis.”

Tomašūnu saime: Andris, Juris Jēkabs un Astra un Astras mamma Indra Dāboliņa.



Daiga un Aldis Bitinieki vadījuši 3x3 Skrundā 2002, Kalnos 2005, Kazdangā 2009, Kandavā 2012, Pelčos 2016.

Daiga Bitiniece: “Šis man ir 35. saiets kopš Alsungas nometnes 1995.gadā. Struktūrā, pamatprincipos, vērtībās, sajūtās mainījies nav itin nekas, un tieši tas mani aizrauj. Ir citi savstarpējās saziņas veidi, mūsdienām atbilstošu tēmu ievirzes, sarunas. No ārzemēm tagad vairāk ierodas jaunas ģimenes ar bērniem, agrāk nometnēs bija daudz veco tautiešu, no kuriem man bija tā laime smelties zināšanas un paplašināt savu redzesloku.”

Daigas saime ar meitu ģimenēm: Daiga, Laura un Kārlis ar Trīni, Monta un Armands ar Melisu.

Rasma

Levirzēs



“Seno ādas apavu darināšana”.
Vadītāja – Agrita Krieviņa-Siliņa.



“Laimes bļoda”. Vadītāji –
Inese un Ainārs Grīnvaldi.



“Senais krekls”. Vadītājas – Daina Ieviņa
un Ieva Hofmane.



“Kokles spēles pamati”. Vadītāja – Baiba Ērgle.



“Pļava kā resurss priekšmetu dizainam”. Vadītāja – Gita Tenisa.



“Danči ģimenēm ar bērniem”. Vadītāja – Ilga Reizniece.



“Gatavotprieks virtuvē”. Vadītāja – Ilze Priedīte.



“Kroņu darbnīca”. Vadītāja – Zanda Zvīgule.



“Drosme runāt publiski”. Vadītāja – Elīna Apsīte.



“1/2x1/2.” Vadītājas Lote Cekule un Zane Kuške.